

FE BAHÁ'Í

CONVICIONS PRINCIPALS

La Fe Bahá'í va ser fundada per Bahà'u'llah (1817-1892). Es tracta d'una fe nascuda a Pèrsia (actual Iran) al segle XIX. Una de les seves particularitats és el reconeixement de totes les religions i de la seva unitat en l'expressió d'allò diví. La Fe Bahá'í proposa la unitat del gènere humà, la "unitat en la diversitat".

1

Destaquem algunes de les conviccions fonamentals de la Fe Bahá'í:

- La dimensió material i espiritual de la persona, i el propòsit del desenvolupament espiritual mitjançant l'oració i la meditació. Cada persona és la responsable del seu creixement espiritual.
- La igualtat dels homes i les dones.
- L'harmonia entre la ciència i la religió.
- La continuïtat de la vida més enllà de la mort, d'on deriva la necessitat de la preparació espiritual, de l'ànima, que és immortal.
- La capacitat humana d'investigar per un mateix, de buscar la veritat i conèixer i estimar Déu.

L'estructura organitzativa és de caràcter democràtic i universal, amb eleccions internes i vot secret.

TEXTOS DE REFERÈNCIA

Els textos més importants són els que van ser escrits per Bahà'u'llah, perquè són considerats la paraula revelada de Déu. Dels seus textos, en destaquem el llibre d'aforismes *Les paraules ocultes*, que recull l'ètica bahá'í, el *Kitáb-i-Aqdas* (el llibre més sagrat) i el *Kitáb-i-Iqán* (llibre de la certesa), entre altres.

Tot i això, la comunitat Bahá'í també reconeix com a sagrats els escrits del seu predecessor, el Báb (precursors de Bahá'u'lláh), i també els d'altres confessions religioses: l'Alcorà, la Bíblia i les sagrades escriptures del budisme, l'hinduisme i el zoroastrianisme.

LES PRÀCTIQUES

Quant a les pràctiques, no se'n destaca ritus o sagraments concrets, només se n'assenyala la importància de l'oració i la meditació. Les dues són importants com a via per al desenvolupament espiritual. Es recomanen les oracions diàries, a més de la lectura dels textos sagrats o la reflexió sobre els actes del dia.

No disposen de cap ritus de culte propi. En l'àmbit de rituals, però, sí que n'estableixen dos: la recitació d'un text en el moment del casament i una oració després de la mort.

Entre altres pràctiques, trobem el dejuni, que fan un cop a l'any (19 dies, darrer mes del calendari bahá'í), i la festa dels Dinou Dies (de caire espiritual).